

RESOLUCIÓ

De 17 de maig de 2010 per la qual es resol la sol·licitud presentada en data 23 de març de 2010 pel senyor Gerard Pararols i Fortet, en nom i representació de l'Associació Professional de Facultatius i Tècnics del cos de mossos d'esquadra.

Fets

- 1.- En data 20 de maig de 2009 la senyora Alicia Bofarull i Castro, actuant en nom i representació de l'Associació professional de Facultatius i Tècnics del cos de mossos d'esquadra (AFITCME), va presentar un escrit mitjançant el qual sol·licitava a la subdirectora general de Recursos Humans el llistat de tots els llocs de treball de l'escala de suport del cos de Mossos d'Esquadra, amb el detall de les quanties assignades a cadascun dels conceptes que es tenen en compte per a l'assignació del corresponent complement específic.
- 2.- Aquesta petició va ser contestada per escrit de la subdirectora general de Recursos Humans de data 10 de juliol de 2009, al qual s'adjuntava un llistat de tots els llocs de facultatius i tècnics amb el complement específic assignat a cadascun d'ells.
- 3.- En data 4 de novembre de 2009 la senyora Alicia Bofarull i Castro, en nom i representació d'AFITCME va presentar un nou escrit mitjançant el qual referava la petició de la documentació ja sol·licitada per l'escrit de data 20 de maig de 2009. Així mateix sol·licitava que, en cas de no especificar la valoració assignada als diferents conceptes que conformen la quantia del complement específic, es motivés jurídicament aquesta decisió.
- 4.- Aquesta nova petició va ser contestada per escrit de la subdirectora general de Recursos Humans de data 15 de febrer de 2010.
- 5.- En data 23 de març de 2010 el senyor Gerard Pararols i Fortet, actuant en nom i representació d'AFITCME ha presentat un escrit que qualifica de recurs d'alçada contra la comunicació de la subdirectora general de Recursos Humans de data 15 de febrer de 2010.

Fonaments de dret

Primer.- En primer lloc s'ha de fer constar que no és possible donar el tractament de recurs d'alçada a l'escrit de data 23 de març de 2010, en tant que no existeix un previ acte administratiu impugnable. D'aquesta forma, els dos escrits previs presents en nom i representació d'AFITCME -de 20 de maig i 4 de novembre de 2009- es van considerar com peticions de documentació i informació exercides en el marc de l'activitat sindical. Es per això que els escrits de la subdirectora general de Recursos Humans de dates 10 de juliol de 2009 i 15 de febrer de 2010 s'han d'emmarcar en l'activitat de comunicació amb una organització sindical sense que puguin ser considerades com actes administratius emesos en un procediment administratiu.

Data 27/05/2010

En aquest sentit s'ha pronunciat el Tribunal Suprem, entre d'altres, en la sentència de 24 de juliol de 2007: "Al respecto conviene advertir que el artículo 107.1, párrafo primero de la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y de Procedimiento Administrativo Común, en redacción dada por la Ley 4/1999, de 13 de enero, limita el objeto de los recursos administrativos a "las resoluciones y los actos de trámite, si estos últimos deciden directa o indirectamente el fondo del asunto, determinan la imposibilidad de continuar el procedimiento, producen indefensión o perjuicio irreparable a derechos e intereses legítimos".

De lo expuesto se infiere que no toda actividad de la Administración es recurrible, sino únicamente las "resoluciones" administrativas, esto es, los actos administrativos que resuelven una determinada cuestión mediante la aplicación a la misma del ordenamiento jurídico, siendo así que en los informes no concurre la circunstancia reseñada.

En efecto, constituye reiterada doctrina del Tribunal Supremo la que señala que no pueden merecer el calificativo de actos impugnables los dictámenes e informes y las manifestaciones de opinión o propuestas que siendo meros actos de trámite, se limitan a aportar un antecedente a manejar con los restantes datos disponibles con ocasión de la decisión final que se adopte, que es la que efectivamente plasmará la voluntad de la Administración y que será, en su caso, susceptible de impugnación. Dicho de otra manera, los informes se limitan a aportar un elemento de juicio o de ciencia, esto es, una declaración de conocimiento de los datos que en los mismos se exponen susceptible de ser manejada –como antecedente– por el órgano llamado a resolver (sentencias del Tribunal Supremo, entre otras, de 7 de mayo de 1979, 9 de marzo de 1981, 19 de noviembre de 1985 y 26 de junio de 1998)."

Es per tot això, que l'escrit de la subdirectora general de Recursos Humans de 15 de febrer de 2010, en limitar-se a subministrar una informació i a trametre una documentació, no constitueix un acte susceptible d'ésser recorregut en alçada. No obstant, cal tenir en compte el principi *pro actione* recollit a l'article 110.2 de la Llei 30/1992, que disposa textualment que: "L'error en la qualificació del recurs, per part del recurrent no és obstacle per a la seva tramitació, sempre que se'n dedueixi el caràcter veritable."

Es per això que procedeix qualificar l'escrit de data 23 de març de 2010 no com a recurs d'alçada sinó com a sol·licitud d'inici de la via administrativa.

Segon.- Entrant a analitzar la petició del sol·licitant –el lliurament del llistat dels llocs de treball de l'escala de suport del cos de Mossos d'Esquadra amb el detall de les quanties assignades a cadascun dels conceptes que es tenen en compte per a l'assignació del corresponent complement específic– cal fer constar que la regulació del complement específic dels llocs de treball del cos de Mossos d'Esquadra es troba recollida a l'article 40.1.b.2n, de la Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la policia de la Generalitat – Mossos d'Esquadra i a l'article 103.1.b) del Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública. Al seu torn, pel que fa a l'aplicació d'aquests preceptes, cal tenir en compte allò que preveu l'article 17 de la Llei 10/1994.

Data 23/05/2010

D'aquesta forma, l'article 40.1.b.2n. de la Llei 10/1994 relaciona, com a retribució complementària dels funcionaris del cos de Mossos d'Esquadra, "El complement específic, que ha de figurar en la relació de llocs de treball i comprèn, de manera diferenciada, els conceptes d'especial dificultat tècnica, de grau de dedicació, de responsabilitat, d'incompatibilitat, de perillositat, de penositat, de mobilitat per raó del servei i d'especificitat d'hорaris.

Només es pot atribuir un complement específic a cada lloc de treball, però la quantia resultant pot variar en funció dels conceptes anteriors atribuïts al lloc de treball".

Per la seva banda, l'article 103.1.b) del Decret legislatiu 1/1997 disposa que "El complement específic destinat a retribuir les condicions particulars d'alguns llocs de treball en atenció a l'especial dificultat tècnica, al grau de dedicació, a la responsabilitat, a la incompatibilitat, a la perillositat i a la penositat. Aquest complement figurarà en la relació de llocs de treball; només es podrà atribuir un complement específic a cada lloc de treball, però la quantitat corresponent podrà variar en funció dels darrere dits factors."

Per últim, l'article 17 de la Llei 10/1994, disposa que: "Els membres del Cos de Mossos d'Esquadra són funcionaris de carrera de la Generalitat i es regeixen pel que estableixen l'Estatut d'autonomia, la Llei de creació de la Policia Autònoma, la Llei present i les normes que la desenvolupen i, amb caràcter supletori, la Llei orgànica de forces i cossos de seguretat, en allò que no sigui d'aplicació directa, i la normativa en matèria de funció pública de la Generalitat."

Si es comparen els dos primers preceptes transcrits -l'article 40.1.b.2n. de la Llei 10/1994 i l'article 103.b) del Decret legislatiu 1/1997- s'ha de concluir que existeix una coincidència essencial entre ambdues regulacions. En aquest sentit, cal no oblidar que el complement específic no és un concepte retributiu exclusiu del cos de Mossos d'Esquadra sinó que, per contra, és un element essencial de l'estructura retributiva del personal funcionari de la Generalitat de Catalunya. En aquesta línia, l'apartat segon de l'article 40 de la Llei 10/1994 estableix que "L'aplicació de les retribucions que estableix l'apartat 1 s'efectua d'acord amb la normativa dels funcionaris de la Generalitat i la relació de llocs de treball del cos de Mossos d'Esquadra".

Per tant, és la pròpia Llei 10/1994 la que efectua una remissió a la normativa general continguda en el Decret legislatiu 1/1997 pel que fa al règim de les retribucions dels funcionaris del cos de Mossos d'Esquadra i, per tant, del personal de l'escala de suport.

És per això que el fet que l'article 40.1.b.2n. de la Llei 10/1994 disposi que el complement específic comprèn de manera diferenciada diversos conceptes, no pot comportar l'existència de diversos complements específics, que és el que es produiria si es valorés cadascun d'aquests conceptes amb una determinada quantitat econòmica.

En definitiva, el que es pretén amb ambdues disposicions és acotar el contingut d'aquesta retribució, de forma que s'identifiquin els factors que, en cas de concórrer, han de ser valorats per a determinar la seva quantia. A la inversa, mitjançant el complement específic no es podran retribuir altres conceptes diferents dels establerts.

Tercer.- Així mateix, cal tenir en compte que el complement específic és un contingut necessari de la relació de llocs de treball del personal funcionari tal i com estableixen l'article 31.2 de la Llei 10/1994 i l'article 29.c) del Decret legislatiu 1/1997.

L'article 29.c) del Decret legislatiu 1/1997 està desenvolupat pel Decret 328/1993, de 28 de desembre, sobre les relacions de llocs de treball del personal funcionari de l'Administració de la Generalitat de Catalunya (DOGC núm. 1852, de 28.1.1994) i per l'Ordre dè 3 de febrer de 1994, de desplegament del Decret 328/1993, de 28 de desembre, sobre els procediments de modificació de les relacions de llocs de treball del personal funcionari de l'Administració de la Generalitat (DOGC núm. 1860, de 14.02.1994). D'acord amb l'article 1 del Decret 328/1993 "1.1 Les normes contingudes en aquest Decret són d'aplicació a les relacions de llocs de treball del personal funcionari de l'Administració de la Generalitat de Catalunya. 1.2 Resten excloses d'aquestes normes les relacions de llocs de treball de personal docent dels centres i serveis educatius i de personal que presta serveis en els centres i establiments sanitaris." Per tant, les normes recollides en aquest Decret i en l'Ordre de desenvolupament, que regulen fonamentalment els procediments de modificació de les relacions de llocs de treball, són d'aplicació en la seva integritat a les modificacions de la relació de llocs de treball del cos de Mossos d'Esquadra.

D'acord amb la normativa relacionada, quan la modificació consisteix en la variació del complement específic, s'aplicarà el procediment regulat al capítol 3 de l'Ordre de 3 de febrer de 1994, d'acord amb el qual el Departament al qual estiguin adscrites les places a modificar formula la proposta de modificació, la Direcció General de la Funció Pública efectua la valoració dels llocs i el Govern aprova la modificació; si bé en l'actualitat aquesta competència es troba delegada en la Comissió Tècnica de la Funció Pública, d'acord amb la Resolució de 26 de juliol de 1995, per la qual es dóna publicitat a l'Acord del Govern de la Generalitat de 25 de juliol de 1995, de delegació de determinades competències en la Comissió Tècnica de la Funció Pública sobre relacions de llocs de treball (DOGC núm. 2083, de 2.08.1995). Cal fer constar que la pròpia Llei 10/1994 la que, en el seu article 31.1 reconeix la competència del Govern per a aprovar la relació de llocs de treball del cos de Mossos d'Esquadra.

Per tant, les modificacions dels complements específics dels llocs de treball del cos de Mossos d'Esquadra se subjecten al procediment general regulat en la normativa esmentada, procediment que, com s'ha exposat, en cap cas s'exhaureix en la Direcció General de la Policia.

En definitiva, la regulació vigent en matèria de relacions de llocs de treball de la Generalitat també impedeix atendre la petició de lliurament del llistat de tots els llocs de treball de l'escala de suport del cos de Mossos d'Esquadra, amb el detall de les quanties assignades a cadascun dels conceptes que es tenen en compte per a l'assignació del corresponent complement específic.

~~Data 27/05/2010~~

Quart.- En ús de les facultats que m'atorga l'article 5 del Decret 157/1996, de 14 de maig, de determinació dels òrgans que exerceixen les atribucions de facultats atorgades al Departament d'Interior per la Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la Policia de la Generalitat- Mossos d'Esquadra, i la Resolució IRP/826/2009, de 31 de març, per la qual s'encarreguen les funcions del/ de la director/a general de la Policia del Departament d'Interior, Relacions Institucionals i Participació al secretari de Seguretat,

Resolució

- 1.- Denegar la sol·licitud presentada en data 23 de març de 2010 pel senyor Gerard Pararols i Fortet, en nom i representació de l'Associació Professional de Facultatius i Tècnics del cos de mossos d'esquadra.
- 2.- Notificar aquesta resolució a la persona interessada.

Contra aquesta resolució, es pot interposar o bé recurs potestatiu de reposició davant el mateix òrgan que l'ha dictada, en el termini d'un mes, a comptar a partir de l'endemà del dia que tingui lloc la notificació d'aquesta resolució, d'acord amb l'article 116.1 de la Llei 30/1992, modificada per la Llei 4/1999 de 13 de gener, o bé recurs contencios administratiu d'acord amb l'article 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, en el termini de dos mesos a comptar des del dia següent al de la present notificació, davant del jutjat contencios administratiu de Barcelona o, potestativament, el corresponent al lloc del seu domicili d'acord amb ellò previst als articles 8.2 i 14 de l'esmentada Llei.

Així mateix, podeu interposar qualsevol altre recurs que considereu oportú.

Barcelona, 17 de maig de 2010

El secretari de Seguretat

Joan Debot i Menal

SGRH/BVB/mjb